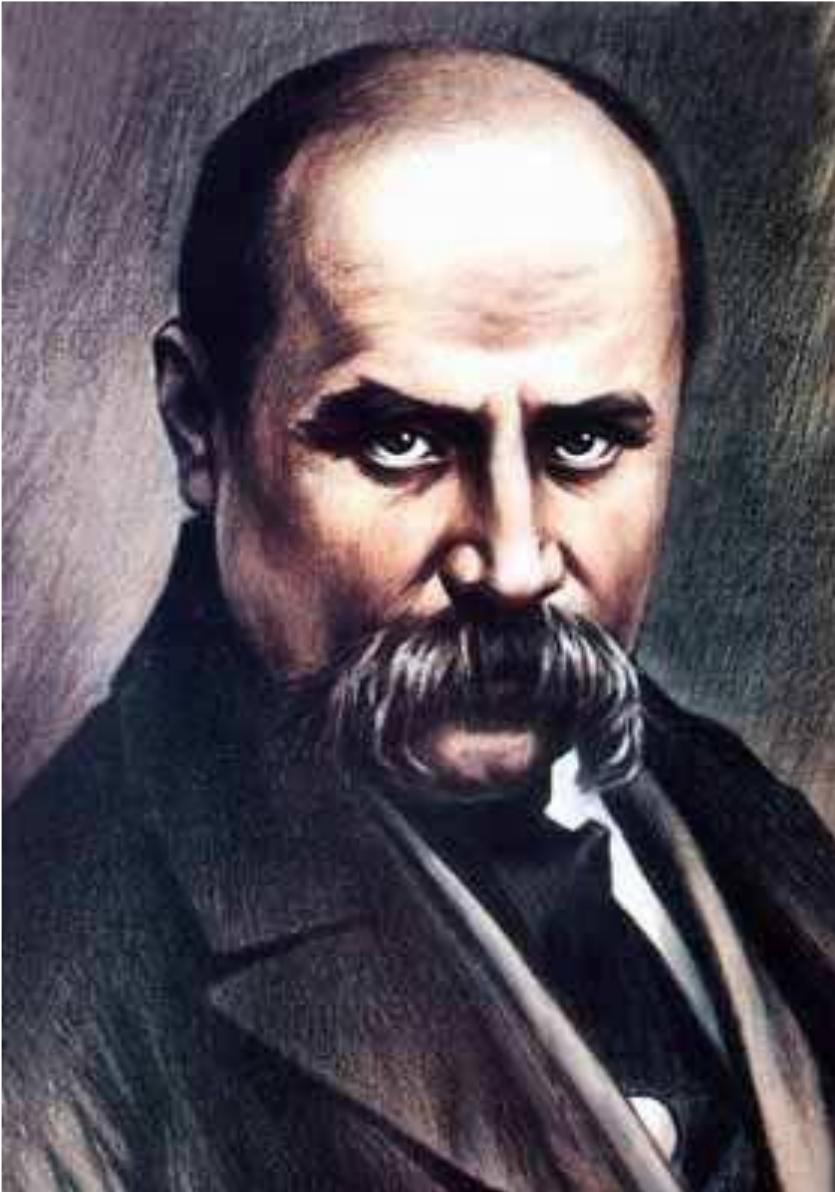

Тарас
Григоров
ич
Шевченк
о
*(1814 -
1861)*

**Тарас Григорович Шевченко
народився 25 лютого (9
березня за н. ст.) 1814р. в с.
Моринці Звенигородського**

їого батьки, що були
кріпаками багатого
поміщика
В. В. Енгельгардта,
незабаром переїхали до
сусіднього села Кирилівки

1822р. батько віддав його "в науку" до кирилівського дяка. За два роки Тарас навчився читати й писати, і, можливо, засвоїв якісь знання з арифметики. Читав він дещо й крім Псалтиря.

У поезії "А. О. Козачковському"
Шевченко згадував, як він
школярем списував у бур'янах у
саморобний зошит вірші
Сковороди та колядку "Три
царіє со дари".

Після смерті у 1823р. матері і 1825р. батька Тарас залишився сиротою.

Деякий час був “школярем-попихачем” у дяка Богорського.

непереборна пристрасть до малювання. Він мріяв “сделаться когда-нибудь хоть посредственным маляром” і вперто шукав у навколишніх селах учителя малювання. Та після кількох невдалих спроб повернувся до Кирилівки, де пас громадську череду і майже рік наймитував у священика Григорія

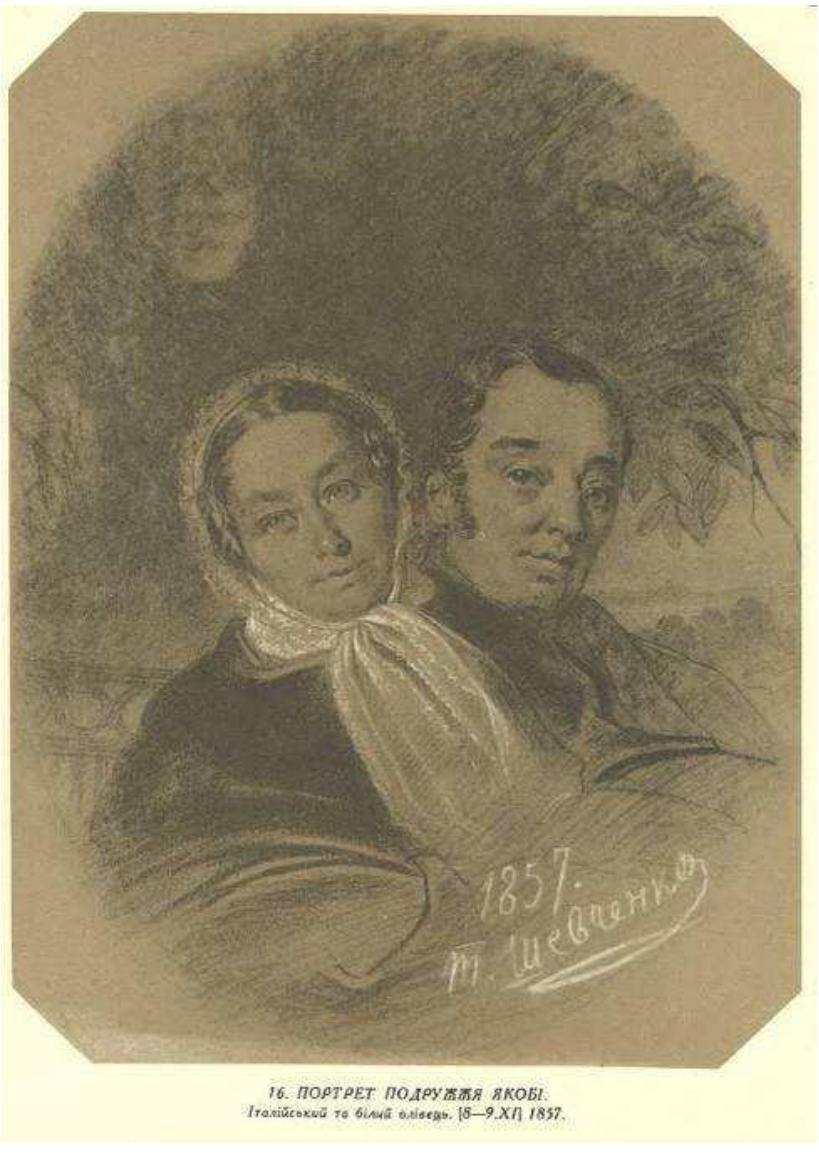
**Наприкінці 1828 або на початку
1829р. Тараса взято до
поміщицького двору у
Вільшані, яка дісталася в
спадщину позашлюбному
синові В. Енгельгардта,
— — — — — чтові віленського
вого губернатора П.
Челільгардта. 1829р.**

**Шевченко
супроводжує
валку з майном
молодого пана до
Вільно. У списку
дворових його
записано здатним
“на комнатаного**

У Вільно Шевченко виконує обов'язки козачка в панських покоях. А у вільний час потай від пана перемальовує лубочні картинки. Шевченка віддають вчитися малюванню. Найвірогідніше, що він короткий час учився у Яна-Батіста Лампі (1775 — 1837), який з кінця 1829р. до весни 1830р. перебував у Вільно, або в Яна Рустема (? — 1835),

Після початку польського повстання 1830р. віленський військовий губернатор змушений був піти у відставку. Поїхав до Петербурга і його адютант Енгельгардт. Десь наприкінці лютого 1831р.

рував до столиці у панським майном і ^{1832р.} Енгельгардт ~~Шевченко~~ законтрактовує Шевченка на чотири роки майстрові петербурзького малярного цеху В. Ширяєву.

Разом з його учнями
Шевченко бере участь у
розписах Великого та

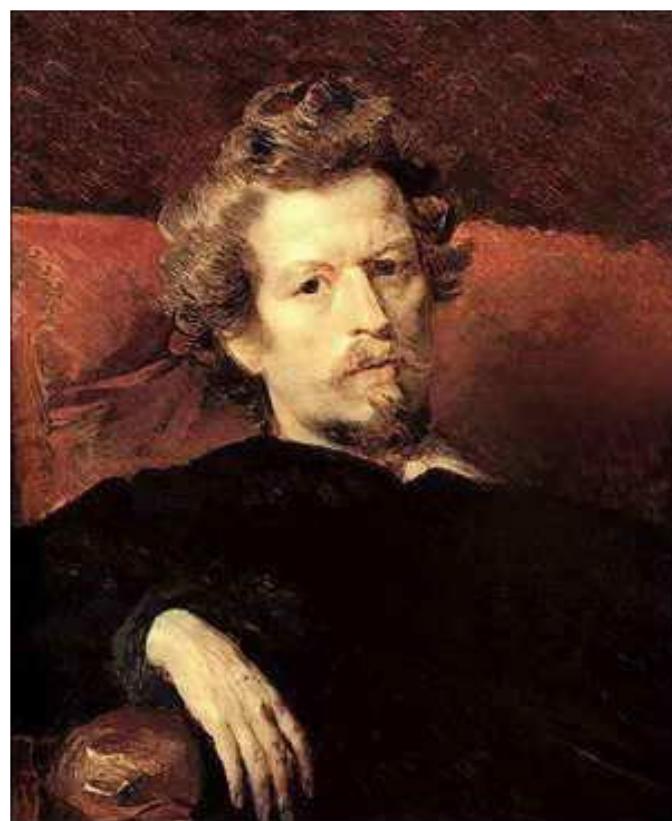
познайомився учень Академії мистецтв І. Сошенко. Він робить усе, щоб якось полегшити його долю:
знайомить з
Є. Гребінкою і конференц-секретарем
Академії мистецтв В. Григоровичем,
який дозволяє Шевченкові відвідувати
рисувальні класи Товариства

5).

Портрет Івана Сошенка та Якима Заблоцького

**Згодом відбувається
знайомство Шевченка з
К. Брюлловим і В. Жуковським.
Вражені гіркою долею**

К.
Брюллов

В.
Жуковський

8р.
а.

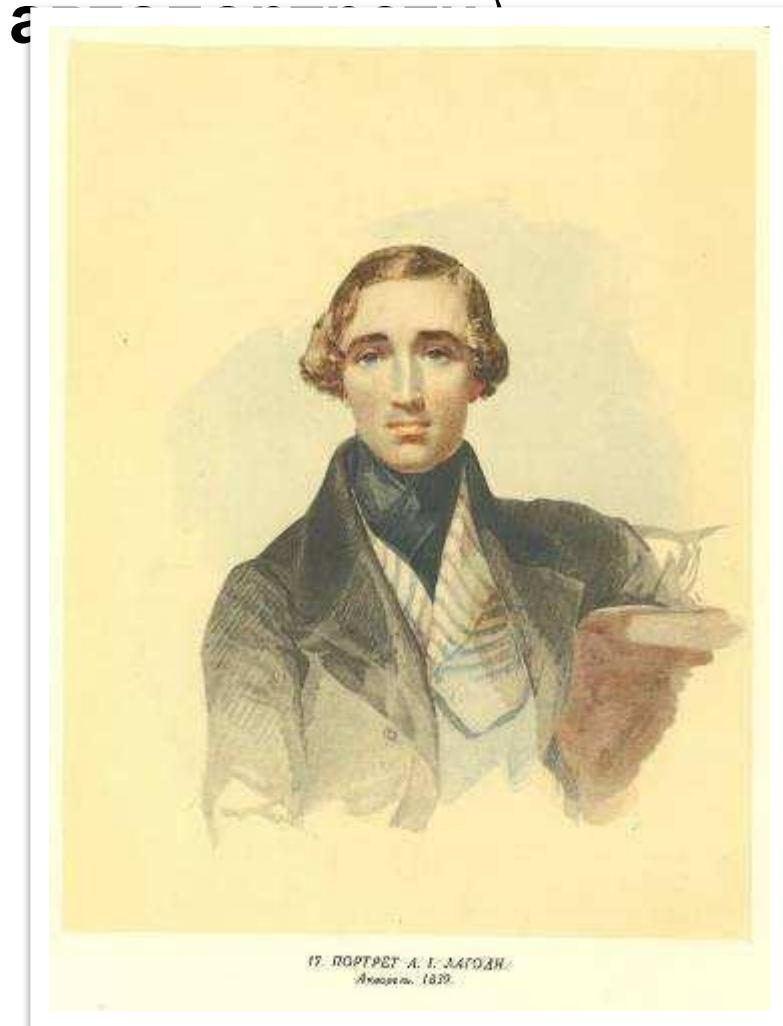

21 травня 1838р.
Шевченка
зараховують
стороннім учнем
Академії мистецтв.
Він навчається під
керівництвом К.
Брюллова, стає
одним з його
улюблених учнів,
одержує срібні медалі
(за картини "Хлопчик-
жебрак, що дає хліб
собаці" (1840),
"Циганка-ворожка"
(1841), "Катерина"
(1842)).

Успішно працює він і в жанрі
портрета (портрети М. Луніна,
А. Лагоди, О. Коцебу та ін.,

М. Лунін

17. ПОРТРЕТ А. І. ЛАГОДИ.
Акварель. 1829.

А.
Л.

Вірші Шевченко почав писати ще кріпаком, за його свідченням, у 1837р. З тих перших поетичних спроб відомі тільки вірші “Причинна” і “Нудно мені, тяжко — що маю робити ”.

Кілька своїх поезій Шевченко у 1838р. віддав Гребінці для публікації в українському альманасі “Ластівка ”. Але ще до выходу “Ластівки” (1841) 18

1841р. вийшла історична поема Шевченка
“Гайдамаки” (написана у 1839 — 1841 рр.).

Т. Шевченко.
Гайдамаки.

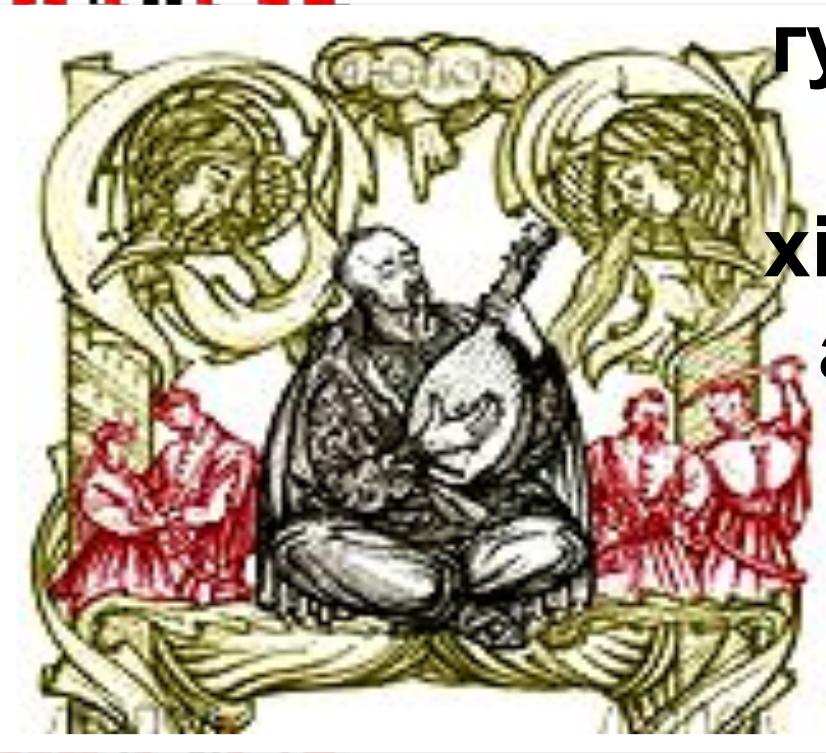
- „Одчияй, прохлатий хаде!
Бо будеш битий! Одчияй!

Лахайте дні-рі, поби хаде.
Старий паскуда!» [ARTICO.INFO](#)

1842р. пише драматизовану соцально-
побутову поему російською мовою
“Слепая”.

Того ж року створює історичну поему “Гамалія”
(вийшла окремою книжкою 1844р.).

побутова драма “Назар Стодоля” (написана російською мовою, відома лише в українському перекладі). У 1844 — 1845 рр. її поставив аматорський гурток при Медико-хірургічній академії в Петербурзі.

**1844р. вийшло
друге видання
“Кобзаря ”. Усі
ці твори
належать до
раннього
періоду
творчості
Шевченка,
коли він
усвідомлював
себе як
“музицький**

**Новий період
творчості
Шевченка**

охоплює роки 1843 — 1847 (до арешту) і повязаний з двома його подорожами на Україну. За назвою збірки автографів “Три літа” (яка включає поезії 1843 — 1845 рр.) ці роки життя й творчості поета названо періодом “трьох літ”. До цього ж періоду фактично

Перша подорож Шевченка на Україну продовжувалася близько восьми місяців. Виїхавши з Петербурга у травні 1843р., поет відвідав десятки міст і сіл України (рідну Кирилівку, Київ, Полтавщину, Ігирин тощо).

Спілкувався з селянами, познайомився з численними представниками української інтелігенції й освіченими поміщиками.

Т.Г.Шевченко. Собор святого Олександра в Києві

На Україні Шевченко написав два поетичних твори — російською мовою поему “Тризна” (1844р. опублікована в журналі “Маяк” під назвою “Бесталанний”) і вірш “Розрита могила”.

148. БОГДАНІВСЬКА ЛАВРА З ПІВДНЯ.
Акварель. [Х. 1846]

Та, повернувшись до Петербурга наприкінці лютого 1844р., він під враженням побаченого на Україні пише ряд творів (зокрема, поему “Сон”), які остаточно визначили подальший його шлях як поета.

Весною 1845р. Шевченко після надання йому Радою Академії мистецтв звання некласного художника повертається на Україну. Знову багато подорожує (Полтавщина, Чернігівщина, Київщина, Волинь, Поділля), виконує доручення Київської археографічної комісії, записує народні пісні, малює архітектурні й історичні пам'ятки, портрети й краєвиди.

З жовтня по грудень 1845р. пише один за одним твори “Єретик”, “Сліпий”, “Наймичка”, “Кавказ”, “1 мертвим, і живим...”, “Холодний яр”, “Як умру, то поховайте” (“Заповіт”) та ін. Усі свої поезії 1843 — 1845 рр. (крім поеми “Тризна”) він переписує в альбом, якому дає назву “Три літа”.

1846р. створює балади “Лілея” і “Русалка”, а 1847р. (до арешту) — поему “Осика”. Тоді ж він задумує нове

**Весною 1846р. у Києві Шевченко
зайомиться з М. Костомаровим,
М. Гулаком, М. Савичем,
О. Марковичем та іншими
членами таємного Кирило-
Мефодіївського товариства
(засноване в грудні 1845 — січні
1846 рр.) і вступає в цю
організацію. Його твори періоду**

Простая геометрия.

For mygaadens spilværelse er
denne også en del af en vigtig
og voldsom del af den sydvestlige
kulturfællest i det sydlige Skandinavien.

Villar apionaceus, var. caco-
cane decolorata variegata

3) Но нехт, амасе канден-арадж
ишил-ишил энхийнээс Тара Шинан
нэгээ дүрүүдээр ишил-ишил
ишил-ишил канден-арадж ишил-ишил
ишил-ишил, ишил-ишил нэгээ дүрүүдээр
ишил-ишил. Малханын араджан
ишил-ишил, Баянкоринийн, Чубрийн,
Номхонд, Чадж, Аюунчага, Доржнамжийн
ишил-ишил, а Танзаж.

3) tankengen voorbereidt en
vervoert de spullen, dit tezamen
de gereedschap en voorbereidt de
voorbereidt de voorbereidt de
spullen voor de arbeid.

4) Knob et aculei perigaster
sunt apicinatis aggraves et apicis
et rictis et macr. cuspide sunt mali-
ne apicinatis, cuspide non lata apice

of smoke & smoke-pieces, which
was scattered over the ground.

6) Trab. dey agravos a evoluções
kans d'arreia se se approximando
se se magreza c'alg, e no jard' n'aspe

Biology of *E. parva* infection

було
розгромлене.
Почалися
арешти.
Шевченка
заарештували
5 квітня 1847р.,
а
17-го привезли
до Петербурга
й на час
слідства
увязнили в

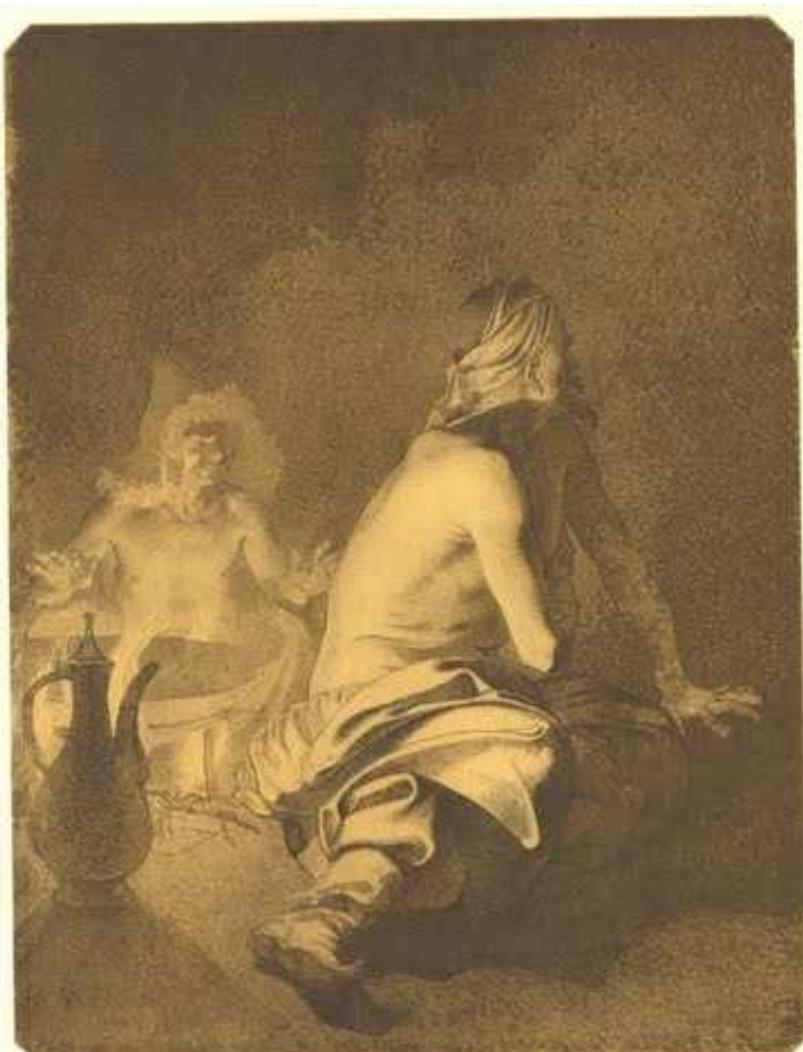
8 червня 1847р.
Шевченка привезли
до Оренбурга,
звідти до Орської
кріпості, де він мав
відбувати
солдатську службу.
В Орську він
порушив царську
заборону писати.
Свої нові твори він
потай записував до
саморобних
“захалявних”
зошитків.

Наприкінці 1849 — на
початку 1850р. він
переписав ці
“невільницькі”
посади в саморобну

У 1848р. на клопотання
Шевченкових друзів його
включили як художника до складу
Аральської описової експедиції,
очолюваної
О. Бутаковим. З жовтня 1848р. до
травня 1849р. експедиція зимувала

35. УКРІПЛЕННЯ КОС-АРАЛ ВЗИМКУ.
Сепія. [6.X 1848—2.IV 1849].

23 квітня 1850р.
Шевченка
заарештували
за порушення
царської
заборони
писати й
малювати. Після
слідства в
Орській кріпості
його перевели
до
Новопетровськ
ого укріплення
на півострові

Сім років перебування в Новопетровському укріпленні — чи не найтяжчих у житті поета. Після смерті Миколи I (лютий 1855р.) друзі поета (Ф. Толстой та ін.) почали клопотатися про його звільнення.

Микола I

**Та тільки 1 травня 1857р.
було дано офіційний
дозвіл звільнити
Шевченка з військової
служби зі встановленням
за ним нагляду і
забороною жити в
столицях. 2 серпня 1857р.
Шевченко виїхав із
Новопетровського
укріплення, маючи намір
поселитися в Петербурзі.**

У кінці березня
1858р. Шевченко
приїхав до
Петербурга.
Літературно-
мистецька
громадськість
столиці гаряче
зустріла поета. В
останні роки життя
він бере діяльну
участь у
громадському
житті, виступає на
літературних
вечорах, стає
одним із
фундаторів
Літературного

БУКВАРХ

ЮЖНОРУССКІЙ.

1861 року.

Цена три копіи.

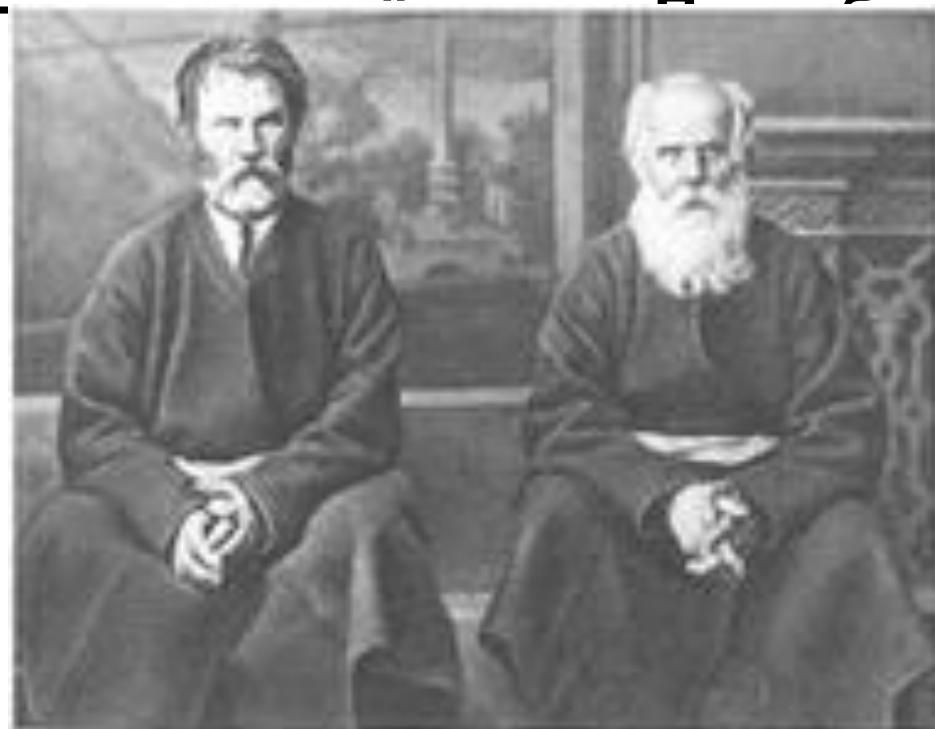
САНКТ-ПЕТЕРБУРГъ.

Въ лічтвні Гогенфельдерн & Ко.

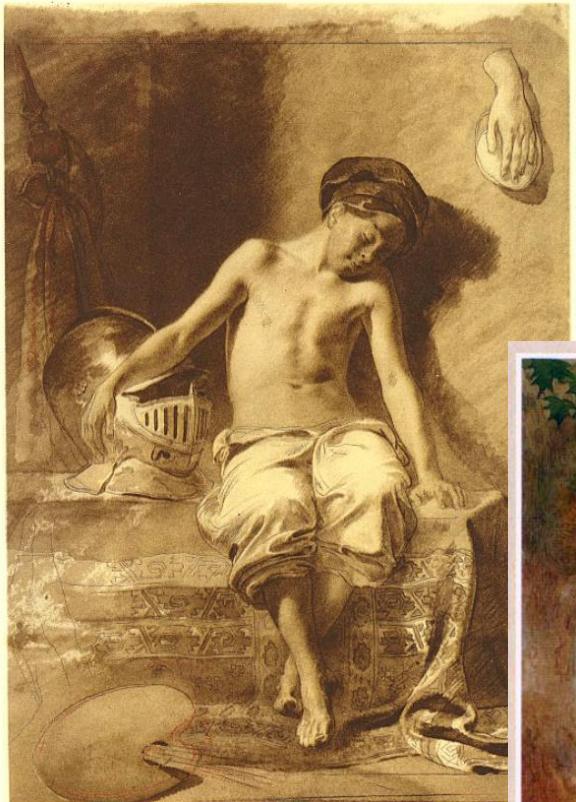

Влітку 1859р. Шевченко відвідав Україну. Зустрівся в Кирилівці з братами й сестрою. Мав намір оселитися на Україні. Шукав ділянку, щоб збудувати хату. Та 13 липня біля с. Прохорівка його заарештували.

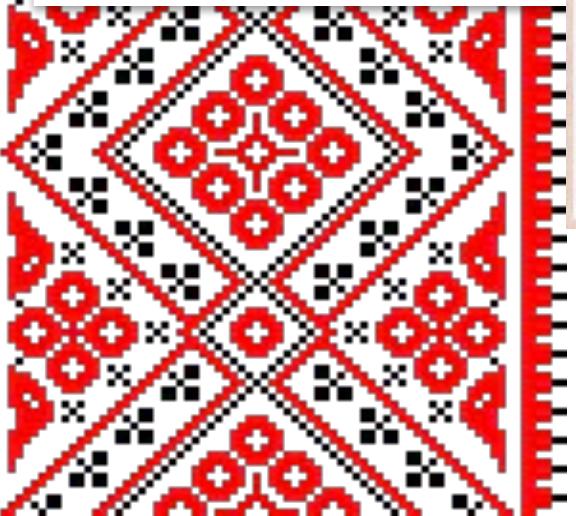
Звільнили через місяць і запрог

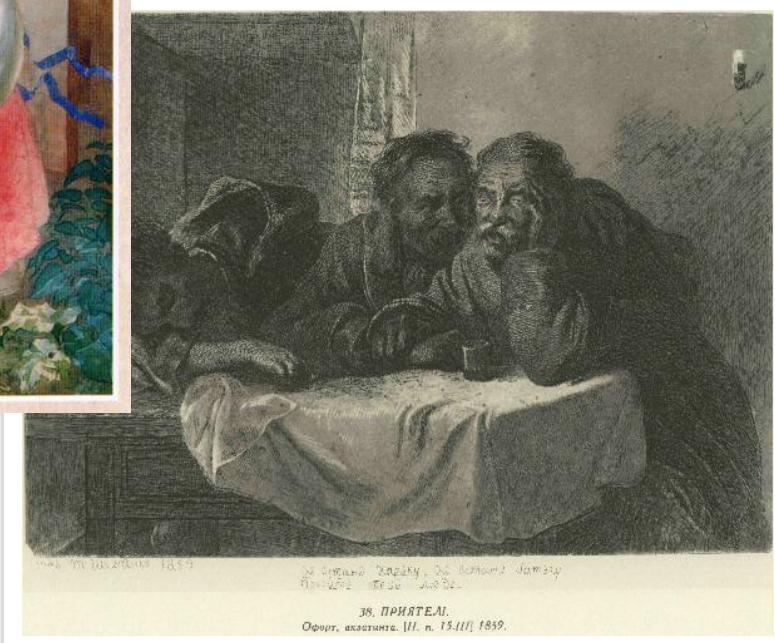
Брати Тараса Шевченка

58. ХЛОПЧИК-НАТУРІСТ.
Спіля, червоний олівець. [1860].

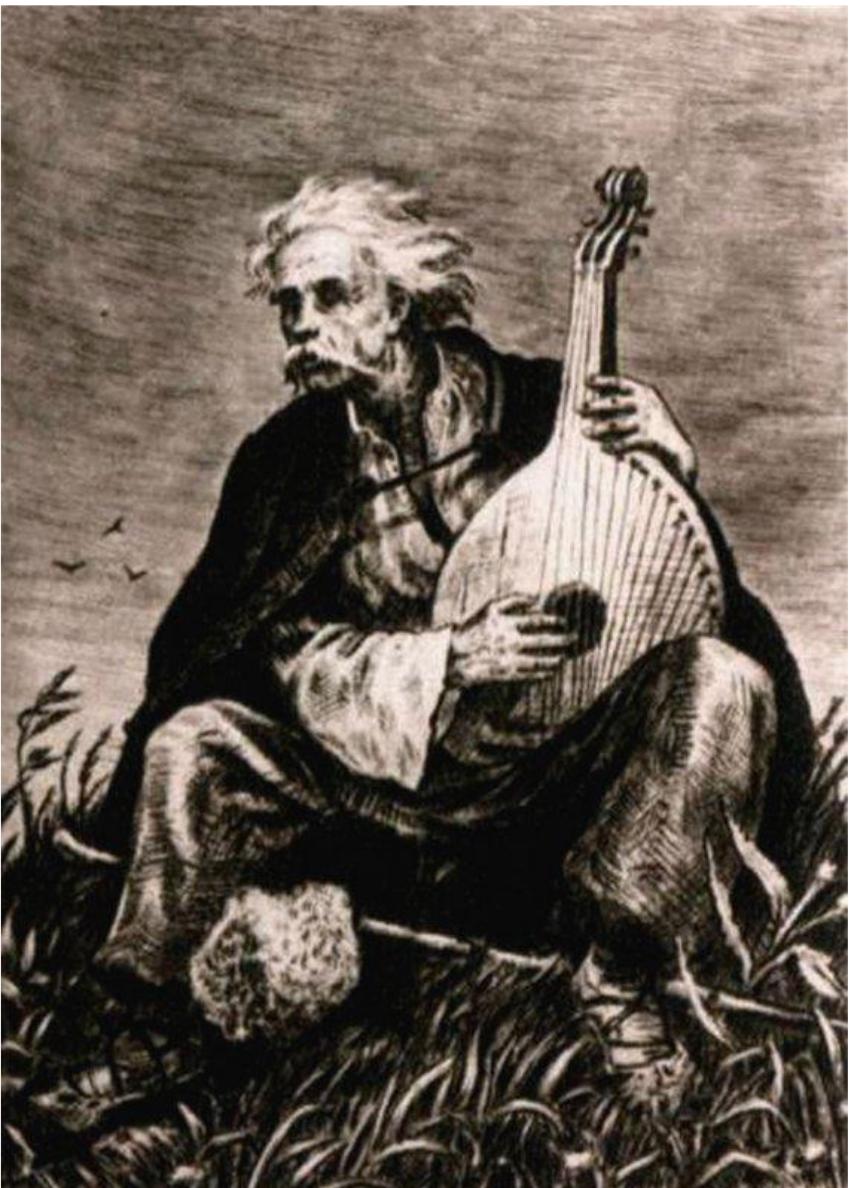

У ці роки Шевченко багато працював як художник, майже цілком присвятивши себе мистецтву офорта (1860р. Рада Академії мистецтв надала йому звання академіка зірвання).

59. ПРИЯТЕЛІ.
Офорт, акватинта. [II, п. 15.III] 1859.

У січні 1880 р. Гайд
назвою “Кобзар”
вийшла збірка,
яка складалася з
17 написаних до
заслання поезій
(з них тільки
цикл “Давидові
псалми”
повністю
опубліковано
вперше).

**Заслання підірвало здоров'я
Шевченка. На початку 1861р.
він тяжко захворів і 10 березня
помер. Незадовго до смерті
написав останній вірш — “Чи
гъ нам, небого”.**

був на
Смоленськом
у кладовищі.
Через два
місяці,
виконуючи
заповіт поета,
друзі
перевезли
його прах на
Україну і
поховали на
Чернечій
(тепер
Тарасова) горі

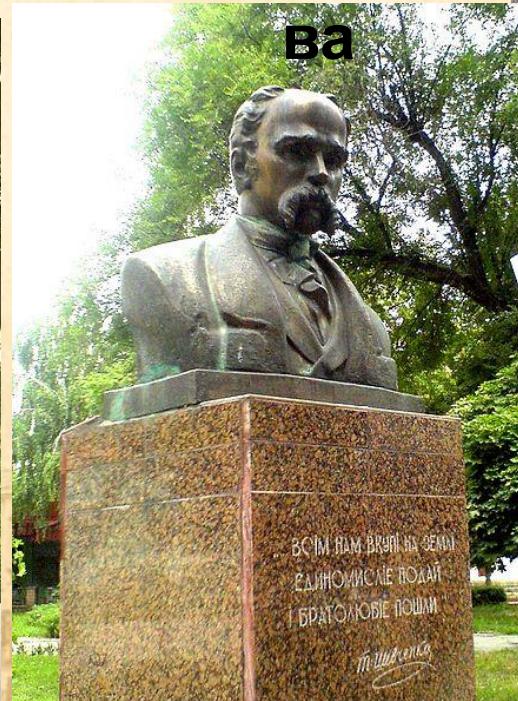
Пам'ятники Т.Г. Шевченку

Казахстан

Македо
нія

Молдо
ва

Поль
ща

Пам'ятники Т.Г.

Франц
ія
угорщи
на
Росія

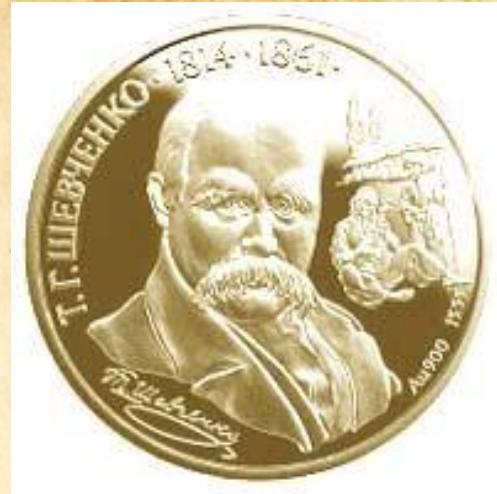

СШ
А
Аргенти
на

Грузі
я
Румун
ія
Грец
ія

***В своїй хаті
своя є правда,
і сила, і воля.***